

KAPITOLA I.: Od roku 2000 do roku 2007

Svůj první koncert uspořádala **Martina Trchová** 9. února 2000, pět dnů před svými sedmnáctinami, ve studovně gymnasia Arabská v Praze 6. V roce 2001 následovalo půlroční působení na scéně klubu Holubník v Praze 5, během kterého zde měla mladičká písničkářka i svoji první samostatnou výtvarnou výstavu. Trvala celý měsíc červen. A ještě téhož roku, 13. listopadu, vystoupila poprvé na scéně Akcentu, rovněž na Smíchově. Zůstala jí věrná až do konce jara 2005, kdy adaptace budovy v hotel nekompromisně vystrčila folk z domu. Proběhlo zde dvaatřicet jejích koncertů. A vystoupení na jiných scénách po celé republice, ale i na Slovensku, měla tolik, že by je sotva kdo jiný než ona spočítal.

Letos v dubnu nás Martina pozvala na svůj koncert číslo dvě stě padesát. V jejím krásném mládí je to číslo věru úctyhodné. Zvláště vezmeme-li k tomu v potaz sjednávání zajímavých hostů do zhruba padesáti koncertů ve vlastní produkci (připravovaných vždy s premiérovou důkladností), úspěšnou účast v řadě hudebních soutěží korunovanou nahrávkou debutového CD v r. 2005, vytvoření řady obrazů a výtvarných objektů a jejich instalace při koncertech v někdejší Akcentu, druhou samostatnou výstavu uspořádanou v únoru 2005 ve Výstavní síni ÚMCH ČAV v Praze 6 atd. Mezi tím vším jsem málem

Jan Matěj Rak, Martina Trchová a Karolína Skalníková

foto: Jiří Plaček ©

zapomněl, že za rok by měla tato hyperaktivní slečna promovat na PedF UK?

KAPITOLA II.: Od jara 2005 do jubilea

Novou Martininu tvůrčí epochu odstartoval poněkud hektický zrod výše zmíněného vynikajícího alba **Čerstvě natřeno**. Do té doby Martina vystupovala obvykle s **Karolínou Skalníkovou** a **Janem Matějem Rakem**

, vzácněji s houslistou

Lukášem Klímou

a někdy i sama. Od loňského podzimu, při koncertech v Malostranské Besedě, resp. již od křtu alba 14. června 2005 v KC Novodvorská, se na scéně obklopila amébickým sdružením hudebních přátel. Vedle již jmenovaných si v něm zahráli pánové

Bihári

,
Ledvina

,
Mráz

,
Kout

,
Kubíček

,
Raba

a
Štulír

. Její písničky tak získávaly nové dimenze. S každou alternací muzikantů se měnil jejich zvuk, tempo a někdy i rytmus. Každé hraní bylo vlastně poprvé. Písničky rozkvétaly improvizovanými mezihrami v krásné novotvary, které možná překvapovaly i jejich autorku, diváky určitě - a velmi mile? Zahájení rekonstrukce Malostranské Besedy počátkem r. 2006 tuto kapitolu Martinina muzicírování v Praze na kratičkou chvíli přerušilo, nicméně její písničky prožily kapelní období a volaly po jeho návratu.

KAPITOLA III.: Středa 27. dubna 2006 v KC Novodvorská

Jubilejní 250. koncert Martiny Trchové ve výše uvedeném dni a místě byl pražskou premiérou její nové, na blíže neurčenou dobu stálé doprovodné skupiny, se kterou do té doby absolvovala jen několik mimopražských vystoupení. Vedle dvojice Martině dlouhodobě nejblížeších muzikantů, Karolíny Skalníkové (Sekvoj) a Jana Matěje Raka (duo Marion), v kapele působí Ondřej Kout a Martin Mráz (oba z libereckého Jen taku).

Bylo by ovšem chybou domnívat se, že má-li Martina kapelu, rozdělí instrumentální notičky svým muzikantům a sama si stoupne před ně jako zpěvule. Naopak, celá kapela hraje jen některé písně a jejich autorka kytary neopustila! Úvodní Indiánskou zpívala spolu s Karolínou za doprovodu své akustické kytary a Proboha tě prosím dokonce sama, jen se svojí epiphonkou, na kterou hraje i ve většině ostatních písní.

Velmi zdařilou aranžérskou novinkou jsou *Tamtamy* hrané v plném obsazení, kdy klasický kytarista Matěj exceluje na elektroakusticko u kytaru (!) stejně jako v následujícím instrumentálním rock'n'rollu z jeho autorské tvorby (!), novém tak, že ani název ještě nemá. (Někdy prý Matěj na elektrice válí tak vehementně, že i struny rve, povídala Martina.)

Komorně tichoučce zněla píseň *A ty se ptáš*, kterou zpívala Martina za Karolínina přizpěvování, doprovodu Matějovy klasické kytary a zvuku Ondřejova činelu. Způsob, jakým Ondra hraje, ve mně budil obdiv při všech skladbách, ve kterých byly jeho bicí účastny, ať už to byly věci zvučnější (př. *Čerstvě natřeno*, *Bostonský ledový čaj* či skladby jmenované v předchozím odstavci), kde dobarvoval zvuk kapely aniž by jeho bubnování přehlušovalo zvuk ostatních nástrojů, či písničky komornější, jako již jmenovaná *A ty se ptáš* nebo *Odnikud nikam*, ve které nápaditě nahradil svojí hrou obvyklé Karolínino tleskání?

Příjemným překvapením byla píseň *Proč*, kterou zpívala Martina za doprovodu místního, údajně laděného koncertního křídla, které těsně před koncertem Martin zbavil nejpříšernějších pazvuků. Přes

Chcete li vědět co to tam je...máte šanci do 26. května

foto: Jiří Plaček ©

pochybnost nástroje píseň v klavírním provedení tohoto vynikajícího instrumentalisty (klávesové nástroje a kytary) získala novou, krásnou tvář.

Ve svém jubilejním koncertu potěšila Martina své diváky hned dvěma písničkovými premiérami. První z nich má pracovní název *Jarní vody*. Silná melodie, která zazněla v již hotovém aranžmá s Martininou elektroakustickou kytarou a zpěvem, Karolíninou příčnou flétnou, Matějovou klasickou kytarou a Martinovou baskytarou, sklídila velký úspěch. Druhá premiéra uzavírala program. Píseň byla tou dobou týden mladá a ještě neměla název. Martina se při zpěvu doprovázela na akustickou kytaru a Martin podruhé rozezněl klavír. Byl to závěr večera jemně krásný a křehký jako sama jeho protagonistka.

Martininých písní znělo toho večera samozřejmě víc, ale jsem přesvědčen, že uvedený vzorek stačí. Stačí na stvrzení toho, že Martina má kapelu jedinečných muzikantů s mohutnou invencí, kteří dokázali zahrát její písničky zase nově - opět poprvé? Je dobře, že tu jsou. Jistě se vedle vystupování v kompletní kapele objeví i v menších obsazeních při Martiných malých jevištních projektech, se kterými písničkářka, jak věřím, určitě nekončí.

Velkou zásluhu na kvalitě poslechu měl jistě mistr zvuku Míla Rückl, který Martinu zvučí tam, kde nemají vlastní aparát. Na její prosbu přišel pomoci místním zvukařům. Byl jsem v KC Novodvorská na koncertě několik dnů před tím a přesně vím, proč mu děkuji za jeho účast.

Mimomluva

Jako host vystoupila v první polovině koncertu skupina **Dún an Doras**. Přesněji její členové Dan Malczyk (housle), Petr Košumberský (kytara) a Jakub Severin (perkuse). Protože se zbývající tři členové z různých důvodů nemohli zúčastnit, hostovali s nimi Marek Poledna (diatonická harmonika, host CD Rua) a zpěvačka Tereza Urbanová, jako slabší záskok za Katku Garcíu, na kterou se určitě těšilo hodně diváků? Náhradou nám byla výjimečná příležitost vychutnat na živo a téměř do dna jedinečný souzvuk dvou mistrovsky hraných nástrojů, Malczykových houslí a Polednovy harmoniky.

Domluva

Jak zmíněno v první kapitole, součástí koncertů v Akcentu byly instalace Martininých obrazů a výtvarných objektů. Poté již žádná scéna tuto možnost neskýtala. O přestávce 250. koncertu proběhla vernisáž společné výstavy **Martiny Trchové a Barbory Novákové** v patře KC Novodvorská. Protože zájem o expozici byl veliký a přestávka krátká, mohl jsem ji pouze projít v zástupu ostatních diváků, takřka bez možnosti setrvat a zamyslet se nad jednotlivými artefakty. Ale i to mi stačí k domluvě, abyste tuto nevelkou ale zajímavou výstavu navštívili, je-li to ve vašich možnostech. Je otevřena do 26. května.

Na závěr této hudební reportáže mám pro její čtenáře připraveno netradiční, protože výstavní přání: příjemné pokoukání!